

Het opzienbarende 'nee'

2003

Achtergrond - 27 oktober 2006

Het opzienbarende Duitse 'nee' begon als een doorzichtige poging van een politicus in nood een bijna verloren verkiezingsrace te winnen. Het leidde kortstondig tot een internationaal isolement, toen Duitsland als enige hardop tegen de oorlogsplannen fulmineerde. En het eindigde in een curieuze alliantie tussen Berlijn, Moskou en Peking, onder aanvoering van Parijs.

Vanaf dag 1 had Schröder nóg een motief. "Duits beleid wordt in Berlijn gemaakt", riep hij op verkiezingstournee in Münster zelfbewust, "en nergens anders!" In de Münsterhalle kreeg hij voor die opmerking een staande ovatie. 'Irak', dat was voor Duitsland ook emancipatie.

"We hebben de mogelijkheden en de plicht om volwassen te worden", zei Bondsdagvoorzitter Wolfgang Thierse (SPD). "Het proces van *Selbstfindung* speelt beslist een rol", beaamde ook een hoge medewerker van Schröders kanselarij. "Duitsland is op weg naar een zelfstandigere positie in wereld. Het is een proces van volwassenwording."

Lossen van de VS, noodgedwongen in de armen van Frankrijk. Zo rolde Schröder uit het Irak-avontuur. Gebrouilleerd met de hypermacht, veroordeeld tot samenwerking met een land waarmee hij eigenlijk niet bijster veel affiniteit had. De prijs voor de dubbele manoeuvre 'mèt Frankrijk tegen de VS' was een aanzienlijk machtsverlies. In Washington circuleerde na de oorlog een korte formule: Frankrijk bestraffen, Rusland vergeven, Duitsland negeren.

Angela Merkel is inmiddels druk doende de herinneringen aan 2003 uit te wissen

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/3607/het-opzienbarende-nee>